

Vergaderjaar 2013–2014

30 196

Duurzame ontwikkeling en beleid

Nr. 253

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN INFRASTRUCTUUR EN MILIEU

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 6 augustus 2014

Eind 2012 nam de Kamer de motie Van Veldhoven over energiebesparing aan (Kamerstuk 33 400 XII, nr. 31). In deze motie werd gevraagd om betere handhaving van de energiebesparingsverplichting in artikel 2.15 van het Activiteitenbesluit en om de invoering van concrete maatregellijsten. In deze brief informeer ik u over de wijze waarop ik deze motie uitvoer.

Allereerst heb ik hierover overlegd met het bedrijfsleven en lokale bevoegde gezagen (die toezien op de naleving van de verplichting), en heb ik daarover afspraken gemaakt in het Energieakkoord voor Duurzame Groei dat september 2013 werd gesloten tussen het Rijk en ruim 40 organisaties.

In het Energieakkoord is over artikel 2.15 van het Activiteitenbesluit afgesproken dat er «erkende maatregellijsten» worden verankerd in de regelgeving. Deze lijsten bevatten energiebesparende maatregelen die zich binnen vijf jaar terugverdienen en zijn bedoeld om bedrijven een hulpmiddel aan te reiken. Een ondernemer kan ervoor kiezen om met de toepassing van de lijst te voldoen aan de besparingsverplichting. Een ondernemer weet dan waar hij aan toe is: als hij de maatregelen op de lijst treft, weet hij zeker dat hij voldoet aan de verplichting. Hiermee wordt naleving en toezicht duidelijker en eenvoudiger. Het treffen van rendabele maatregelen is verplicht. Het gebruik maken van de maatregellijst niet. Een ondernemer kan ervoor kiezen zelf te bepalen welke maatregelen zich in vijf jaar terugverdienen. Het bevoegd gezag heeft hierbij een toezichthoudende rol, net zoals nu ook het geval is. Omdat de lijsten in overleg met de branches worden opgesteld, ga ik er echter van uit dat bedrijven vooral van de lijsten gebruik zullen maken.

Nadat het Energieakkoord werd gesloten, is dit principe uitgewerkt in de vierde tranche van wijzigingen van het Activiteitenbesluit die onlangs is voorgehangen en voorgepubliceerd. Zie ook www.infomil.nl/energie. In overleg met de sectoren zelf en met lokale overheden, heb ik nu voor

zeven sectorenlijsten opgesteld voor de metaal, de autoschadeherstelbranche, de rubber- en kunststofindustrie, datacenters, zorginstellingen, scholen en kantoren. (De kantorenlijst is voor «*publieke* kantoren». Over het gebruik in andere «kantoorintensieve sectoren» in het bedrijfsleven wordt nog overlegd.)

In belangrijke mate is de opstelling van de lijsten werk van de sectoren zelf geweest. Zo ontstaan lijsten «voor en door» de sectoren. Lijsten die passen bij de omstandigheden in de sectoren, lijsten met maatregelen die zich ook daadwerkelijk snel terugverdienen. Energiebesparing is hier dus echt winst.

Nu de wet en regelgeving in principe gereed is inclusief een eerste lichte met maatregel lijsten, is het kader bekend voor nieuwe sectoren. De komende maanden zal ik daarom gebruiken om in een nieuwe ronde met nieuwe sectoren afspraken te maken over nieuwe maatregel lijsten voor nog ontbrekende sectoren.

Daarnaast maak ik de komende maanden nadere afspraken met lokale overheden over hun aanpak en de intensiteit van het toezicht op de naleving van artikel 2.15. Gesprekken daarover worden al volop gevoerd. Het doel is om samenwerkingsafspraken te maken over de invulling van de prioriteitstelling voor het onderwerp energiebesparing. Daarnaast investeer ik in goed toezicht, bijvoorbeeld met opleidingen, handhavingstools en goed voorlichtingsmateriaal.

Met dit geheel aan wet en regelgeving en afspraken met branches en lokale overheden liggen er veel kansen voor energiebesparing. Kansen die het bedrijfsleven zelf ook ziet. Dat biedt een uitstekend startpunt voor een betere naleving van artikel 2.15 die vooral ontstaat doordat sprake is van gezonde bedrijfsvoering en het realiseren van rendabele besparingen. Volgens de doorrekening van het Energieakkoord van ECN en PBL zou hiermee een aanzienlijk deel van de energiebesparing die het Energieakkoord kan opleveren, gerealiseerd kunnen worden.

De Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu,
W.J. Mansveld